

Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), som — syntes det mig — endnu stod paa det gamle Standpunkt, at det er Klæder, som skabe Folk. Det forekommer mig, at denne Betragtning nutilbogs ikke gjælder længere. Jeg tror, at man kan se de fineste klædte Folk, som ikke nyde nogen Agtelse, og at man derimod kan se meget jævnt og simpelt klædte Folk, som nyde almindelig Agtelse. Jeg er tværtimod overbevist om, at en Embedsmand, som lever meget tarveligt, maaske netop derfor kan blive desto mere agtet, navnlig for saa vidt som han ikke har Raad til at leve mere luxuriøst, end han gjør. Man vil altid ære den Mand, der forstaar at sætte Læring efter Næring, fordi han lever af sit Eget og ikke af Andres. Dette synes mig at være hæderligt og godt, og det glæder mig, at det ærede Medlem i den Henseende vistnok samstemmer med mig, uagtet han havde en foræltet Ansættelse til den anden Side. Det ærede Medlem ansførte nemlig en afvød Rigsdagsmands Ytringer i denne Henseende. Denne Rigsdagsmand var netop en saadan Mand, som forstod at leve tarvelig, og som ikke saldt Andre til Byrde; men jeg tror alligevel ikke, at han nogeninde har lidt Mangel paa Agtelse i vort Folk. — Jeg skal i Øvrigt paa Grund af den venlige og forsonlige Stemning, som jeg ønsker, at der skal herse med Hensyn til denne Sag, ikke gaa videre ind paa visse andre Ytringer af det ærede Medlem; men jeg vil tillige bede ham om ikke at opfatte mine Ord som noget som helst Angreb paa, hvad han har sagt.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Ansvar: Lør jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning? Det pleier ellers at være Tilfældet her . . .

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Ansvar: Lør jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har vel hørt, hvem jeg har givet Ordet. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Jagerslev: Jeg skal først over for det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb), der klagede over, at det var en politisk Forhandling, der her fandt Sted, tillade mig at ytre, at det kan jeg ikke ret se; ifjor havde det sine Bansteligheeder at tage Ordet i denne Sag, netop fordi de politiske Grunde stode i Forgrunden. Jeg tror dog, at man maa erkjende, at de Indvendinger, der ere blevne gjorte i Aar, ere af

en anden Art, om man end ikke kan være enig i dem. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) mente og udtalte, at, saa snart Livsformødenhederne stige, skulde vi til at give Lønningsstillæg, og det ærede Medlem mente oven i Kjøbet, at for dette Aars Bedkommende var der ikke den Grund dertil som for tidligere Aars Bedkommende. Jeg kan ikke erkjende Rigtigheden af disse Betragtninger. Det er ganske vist, at det er igjennem flere Aar, at Stigningen har fundet Sted, og det forekommer mig, at der i Fjor var forelagt temmelig fyldestgjørende Oplysninger og Beregninger, i Kraft af hvilke det virkelig var muligt, for saa vidt som det i det Hele taget er muligt for Diebliffet, nogenlunde at fastslaa, at der virkelig var Grund til en saadan Forhøielse som den, der den Gang blev forlangt, og som nu atter er forlangt paa en noget anden Maade. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem sagde, at der i Aar slet ikke var Grund til at give Noget; det vil jeg paa ingen Maade sige, men det forekommer mig dog, at han sagde, at der var noget mindre Grund til at give det i Aar (B. Holm: Som vedvarende!). Naar, som vedvarende, saa skal jeg lade dette ligge. Der er foregaaet en Prisforandring; den ærede Minister har sagt, at Prisen, paa et Par ubetydelige Ting nær, i alle Henseender ere stegne, og det forekommer mig ogsaa, at Konjunkturerne maa siges at være stegne. Der er gjort den Indvending mod Lovforslaget, at Forhøielsen skal være et varigt Tillæg; man har ment, at den kun skulde gives for eet Aar, idet man har fundet, at man i Øvrigt kunde vente, til Lønningsrevisionen kom for. Det forekommer mig, at der er tre Veie, der kan være Tale om. Det er en Mellemvei, man her gaar; der kan være Tale om en aarlig Bevilling, og den vil der være Grund til at give, naar det enkelte Aar har et særligt Præg af Dyrktid, saa at man nødvendig strax maa have sin Opmærksomhed henvendt herpaa, og ikke kan vente, at Forholdene ville komme igjen næste Aar. Det forekommer mig, at der, efter at det har viist sig, at der er en varig Karakter i Stigningen, ikke kan være Grund til at gaa den Vej og give en Forhøielse for det enkelte Aar, men derimod til at give et mere varigt Tillæg, der naturligtvis skulde have sin naturlige Begrænsning derved, at det ophører, naar vi komme til en Lønningslov. (Detavius Hansen: Det er feil). Kan være, at det er feil for det ærede Medlem, men det er nu den Maade, hvorpaa jeg har set det, og i alt Fald mener det burde være. Det er den Vej, den ærede Regering er gaaet, idet den har sagt, at det skal blive staaende, indtil man gaar videre, og det forekommer mig, at man fornuftigvis ikke maa modsætte sig det. Der er den Forskjel paa at give en Lønningsforhøielse som den, her er foreslaaet og at foretage en Revision af Lønningsloven, at man her lader alle Lønningsstatserne